

UCHWAŁA Nr XX/232/2017
RADY GMINY WIDUCHOWA
z dnia 29 maja 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Widuchowej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, poz. 1579, poz. 1948, z 2017 r. poz. 730) w związku z art. 223 § 1, art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz.23, poz.868, poz.996, poz.1579 i poz.2138) uchwała się, co następuje :

§ 1. Po zbadaniu skargi z dnia 21 marca 2017 r. złożonej na działalność Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Widuchowej uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Bogdan Kosmański

Uzasadnienie do Uchwały Nr XX/232/2017
Rady Gminy Widuchowa
z dnia 29 maja 2017 r.

W dniu 21.03.2017r. do Wójta Gminy Widuchowa wpłynęła skarga na kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Widuchowej. Skarga została przekazana zgodnie z kompetencjami Radzie Gminy Widuchowa. Kierownik GOPS Widuchowa został zobowiązany do ustosunkowania się do treści zawartych w skardze w terminie 7 dni. W dniu 4 kwietnia 2017 roku kierownik GOPS złożył wyjaśnienie na piśmie z zachowaniem terminu. Przewodniczący Rady Gminy Widuchowa przekazał sprawę Komisji Rewizyjnej do rozpatrzenia.

W dniu 09.05.2017 r. Komisja Rewizyjna w składzie: Przewodnicząca Jadwiga Hasiuk, członkowie: Agnieszka Jowita Malik, Sebastian Tomasz Pomykała, Marzena Gęsiak z uwagi na dane /dane osobowe, dane wrażliwe/ zawarte w skardze posiedzenie utajniła i zapoznała się z treściami zawartymi w skardze. W posiedzeniu uczestniczył skarżący, który wstępnie został wysłuchany przez członków Komisji. Złożona skarga w swej treści zawierała zarzuty względem kierownika GOPS Pani Marii Woźniak oraz pracowników Panią Aurelię Przychocko oraz Panią Małgorzatę Kaźmierską, że nie wykazują zainteresowania osobą petenta, nie informują go o kończącym się terminie orzeczenia o niepełnosprawności wydanego do końca grudnia 2016 roku. Ponadto skarżący miał wątpliwości co do decyzji odmownej wydanej przez kierownika GOPS w sprawie świadczenia pielęgnacyjnego. Według skarżącego kierownik GOPS powinien wypłacić mu powyższe świadczenie wzorując się na wcześniej wydanej decyzji przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze. Skarżący wskazywał również, iż wskutek działań GOPS pozostawał bez środków niezbędnych do zakupu zastrzyków bez, których nie może funkcjonować.

Na tym posiedzeniu Komisja ustaliła kolejny termin prac Komisji na 15.05 2017 rok i postanowiła zaprosić do złożenia wyjaśnień kierownika GOPS Widuchowa oraz pracowników wymienionych w skardze.

W dniu 15.05.2017 roku na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej w składzie: Przewodnicząca Jadwiga Hasiuk, członkowie: Agnieszka Jowita Malik, Sebastian Tomasz Pomykała, Dariusz Józef Filipiak, Marzena Gęsiak przy udziale skarżącego oraz osób których skarga dotyczy czyli kierownika i pracowników GOPS Widuchowa. Z uwagi na dane /dane osobowe, dane wrażliwe/ zawarte w skardze posiedzenie utajniono.

Komisja wysłuchała obu stron postępowania i ustaliła, co następuje:

Skarżący wiedział o kończącym się terminie ważności orzeczenia o niepełnosprawności, gdyż już dnia 09.12.2016r. złożył wniosek do Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Gryfinie o ustalenie stopnia niepełnosprawności. W toku wyjaśnień ustalono również, że pracownik nie ma obowiązku informowania strony o kończącym się terminie orzeczenia, gdyż nie reguluje tego żaden przepis, ani ustawy o pomocy społecznej, ani ustawy o świadczeniach rodzinnych czy też ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ani nawet Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności. Pani Aurelia Przychocko udzieliła informacji, że pomimo uregulowań prawnych i braku takiego obowiązku w porozumieniu z pracownikiem socjalnym na bieżąco monitorują i informują o kończących się terminach oraz pomagają przy składaniu i wypełnianiu wniosków, osobom, które według nich same sobie z tym nie poradzą.

Na zarzut, iż kierownik wydając decyzję powinien wzorować się na decyzji wydanej przez SKO z 2010 roku, Pani Aurelia Przychoćko poinformowała, że w roku 2011 zmienił się przepis prawa.

Pani Maria Woźniak obszernie wyjaśniła, że wydając decyzje administracyjne kieruje się literalną wykładnią prawa, a o przyznaniu świadczenia zawsze decyduje spełnienie ustawowych przesłanek, które obligują ją do ich bezwzględnej stosowania.

Kierownik podkreślała, że są to rozstrzygnięcia dotyczące indywidualnych spraw i co do zasady wiążą one strony postępowania w tej konkretnej, indywidualnej sprawie, nie rozciągając swojego oddziaływania na inne choćby podobne lub zbieżne sprawy. Zatem przed podjęciem decyzji nie ma obowiązku wyjaśniania, aktualizacji czy powołania się na decyzję SKO, gdyż jest zobowiązana do przestrzegania obowiązujących aktów prawnych, które są źródłem prawa w Polsce. W związku z powyższym orzeczenia sądów, decyzje SKO czy opinie radcy nie są dla kierownika wydającego decyzje wiążące.

Ponadto wskazała, że nie weźmie na siebie odpowiedzialności błędnie wydanej przez nią decyzji, której skutkiem w czasie kontroli mógłby być zwrot przez nią wypłaconych świadczeń skarżącemu. Przedstawiła komisji do wglądu wyroki sądów, które odmawiają przyznania tego rodzaju świadczenia małżonkowi i stwierdziła, że w jednym kraju podejmowane decyzje są sprzeczne, że w naszym województwie świadczenie to przysługuje, natomiast na południu Polski nie przysługuje. Konsultowała również z innymi kierownikami i dyrektorami Ośrodków otrzymując odpowiedź, że należy wydać decyzję odmowną. Poinformowała również Komisję, że w jej kompetencji nie leży podważanie decyzji SKO i jest zobligowana ją wykonać.

Na podstawie wyjaśnień złożonych na piśmie i odczytanych na posiedzeniu przez kierownika ustalono, że zgodnie z art. 17 ust. 5 pkt 2 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2016r., poz. 1518, z późn. zm.) *świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej nie przysługuje, jeżeli osoba wymagająca opieki pozostaje w związku małżeńskim* (brzmienie przepisu na dzień wydania decyzji). Ustalono, że Organ I instancji decyzją z dnia 02.07.2010 r. odmówił żonie skarżącego prawa do świadczenia pielęgnacyjnego w związku z opieką nad małżonkiem. Skarżący w decyzji został pouczone pisemnie o prawie wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie. Pracownik merytoryczny poinformował skarżącego o tym fakcie ustnie. W dniu 15.07.2010r. Skarżący złożył odwołanie od decyzji za pośrednictwem kierownika GOPS. Ustalono również, że GOPS niezwłocznie, tj. 16.07.2010r. przekazał akta sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Szczecinie, tj. Organu II instancji, który po rozpatrzeniu odwołania przyznał małżonce świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia i innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością opieki nad mężem.

Ustalono również, że w czasie pobierania świadczenia zarówno skarżący jak i jego małżonka podjęli zatrudnienie, o czym nie poinformowali GOPS. Wobec powyższego zobligowani byli do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń.

Ustalono również, że świadczenie pielęgnacyjne pobierane było do dnia 31 grudnia 2016 roku, a dnia 03.02.2017r. żona skarżącego złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego, wraz z nowym orzeczeniem małżonka o znacznym stopniu niepełnosprawności z dnia 24.01.2017r. na stałe. Kierownik GOPS decyzją z dnia 09.02.2017r. odmówił przyznania prawa do świadczenia zgodnie z literalną wykładnią przytoczonego przepisu (art. 17 ust. 5 pkt 2 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych) zgodnie, z którym *świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, jeżeli osoba wymagająca opieki, pozostaje w związku małżeńskim, chyba że współmałżonek legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności*.

Podczas posiedzenia kierownik GOPS zaproponowała, za zgodą skarżącego, że poprosi pracownika socjalnego, żeby udzielił informacji w kwestii postawionego zarzutu pozostawiania bez środków do życia. Skarżący wyraził zgodę. Pracownik socjalny udzielił informacji o otrzymywanych przez skarżącego świadczeniach finansowych z pomocy społecznej w czasie gdy oczekiwał na decyzję SKO. Skarżący wraz z małżonką już 20 stycznia 2017 roku złożyli wniosek o pomoc finansową z uwagi na oczekiwanie na wydanie orzeczenia o niepełnosprawności, co trwało dwa miesiące. Pracownik socjalny mając na uwadze zmianę sytuacji materialnej rodziny przeprowadził wywiad środowiskowy w miejscu zamieszkania i już dnia 3 lutego br. wydano decyzję przyznającą świadczenie z terminem wypłaty w tym samym dniu.

W lutym br. skarżący otrzymał dwa zasiłki celowe w kwotach 300 złotych i 350 złotych, a w marcu jeden zasiłek celowy w kwocie 350 złotych. Ponadto przyznano także małżonce skarżącego zasiłek okresowy od stycznia do marca w kwocie 115,19 złotych miesięcznie. Ta forma pomocy oraz jego wysokość uzgodniona była wspólnie ze skarżącym i jego małżonką w dniu 9 lutego przez kierownika i pracownika socjalnego, skarżący poinformowani byli, że gdyby ta kwota nie zabezpieczała ich potrzeb to mogą zwrócić się o jej zwiększenie. Skarżący wówczas stwierdził, że jest wystarczająca, i że zakupi zastrzyki.

Ponadto Pani Aurelia Przychoćko, poinformowała Komisję Rewizyjną, że pomogła w zrehabilitowaniu treści odwołania od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia pielęgnacyjnego i w trybie natychmiastowym, tj. tego samego dnia skompletowała i wysłała akta do SKO w Szczecinie. Poinformowała również, że dzwoniła kilka razy z prośbą o przyspieszenie wydania decyzji. W efekcie skarżący otrzymał decyzję szybciej niż to się zwykle odbywa.

W swojej skardze skarżący podniósł również, że w dniu kiedy zgłosił się z orzeczeniem, nie było w biurze pracownika, który byłby kompetentny i mógł się nim w sposób właściwy zająć. Pani Małgorzata Kaźmierska wyjaśniła, że wykonywała swoje czynności służbowe przebywając u Skarbnika Gminy, a sam skarżący był bardzo oburzony jej nieobecnością w biurze i doszło do podniesienia głosu z jego strony wobec niej. Skarżący zażądał wypłaty świadczenia w tym samym dniu. Kierownik GOPS wyjaśniła również, że w tym dniu, tj. 20 marca wraz z pracownikami zajmowała się organizacją i wydawaniem jabłek dla mieszkańców Gminy Widuchowa oraz, że około godziny 13.50 otrzymała telefon od pracownika Pani Małgorzaty Kaźmierskiej z informacją, że Skarżący przyniósł decyzję Organu II instancji o przyznaniu świadczenia pielęgnacyjnego i wymusza na niej natychmiastowe wypłacenie gotówki, dając jej na to 10 minut. W trakcie rozmowy poprosiła Panią Kaźmierską, że jeżeli będzie to możliwe to prosi o wypłatę lecz jeśli przekracza to możliwości to prosi aby ustalić inny termin. W efekcie świadczenie wypłacono skarżącemu zgodnie z żądaniem.

Skarżący podniósł również w skardze kwestię dotyczącą dystrybucji jabłek, zarzucając kierownikowi, że nie wozi ich osobom, które nie mogą odebrać ich same wskazując na miejscowości Lubicz i Krzywiny. Kierownik złożyła wyjaśnienie, że osobom, które zgłosiłyby potrzebę dowiezienia im do ich domostw jabłek taką pomoc otrzymałyby oraz, że ani z miejscowości Lubiczyn, ani z Krzywina nie było informacji o potrzebie zorganizowania transportu. Kierownik wyjaśniła dodatkowo, że dystrybucja jabłek to zadanie jakie pracownicy GOPS nałożyli sobie dodatkowo oraz, że zawsze odbywa się to w sposób, który jest w możliwościach kadrowych GOPS a także, że pomagali im sołtysi, strażacy i sami mieszkańcy oraz że nikt nie miał pretensji, że jakaś osoba została pominięta lub źle potraktowana.

W toku wyjaśnień ustalono również, że zachowanie skarżącego względem pracowników GOPS nie było do końca kulturalne, wręcz w niektórych sytuacjach obraźliwe.

Należy dodać, że w ostatniej wypowiedzi sam skarżący uznał, iż kierownik GOPS często ma do czynienia z trudnymi sytuacjami i wręcz jest pełen podziwu dla kierownika, że tak dobrze sobie radzi, że kierownika nie należy skarżyć tylko bronić, bo to on „obrywa po uszach”.

Rada Gminy Widuchowa po zapoznaniu się z treścią skargi w przedmiocie nie wypłacenia Skarżącemu świadczenia, oraz nagannego zachowania kierownika i pracowników, oraz z ustaleniami faktycznymi i stanowiskiem Komisji Rewizyjnej przyjmuje owe ustalenia i oceny stanu faktycznego za własne, dzieląc je w całości. Wobec powyższego uznaje skargę złożoną na działalność Kierownik GOPS w Widuchowej za bezzasadną.

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.